

Η χριστιανική Ανάσταση και Ανάληψη

Στο παρόν άρθρο, θα ασχοληθούμε με τα γεγονότα των Ευαγγελίων που αναφέρονται μετά την ταφή του Ιησού, στην οποία είχαμε ασχοληθεί την καλούμενη και Μεγάλη Παρασκευή με την εμφάνιση του Ιωσήφ από την Αριμαθαία. Θα δούμε τι ακριβώς λένε τα Ευαγγέλια για το θέμα αυτό και θα κάνουμε τις απαραίτητες συγκρίσεις και σκέψεις.

Η διαπίστωση του άδειου τάφου, δηλαδή η...Ανάσταση

Ας δούμε το Ευαγγέλιο του **Μάρκου**, ο οποίος, αν και δεν ήταν ο ίδιος μαθητής, θεωρείται το παλαιότερο.

“1 Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. 2 καὶ λίαν πρωὶ τς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. 3 καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; 4 καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκῦλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. 5 καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. 6 ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. 7 ἀλλ’ ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. 8 καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.” (Κατὰ Μάρκον, 16: 1-8).

Αν ψάξετε στην Αγία Γραφή, θα διαπιστώσετε ότι το κείμενο έχει και συνέχεια, που μιλάει ξεκάθαρα για Ανάσταση, εμφανίσεις στους μαθητές και την Ανάληψη. Μόνο που υπάρχει ένα πρόβλημα: Η συνέχεια αυτή είναι πλαστογραφία, δηλαδή αποδεδειγμένη προσθήκη που μπήκε τον 4^ο αι. από κάποιον χριστιανό αντιγραφέα και αυτό φαίνεται από τους αρχαιότερους κώδικες που έχουμε (Σιναϊτικό και Βατικανού) στους οποίους απουσιάζει, προφανώς για να μην μείνει το κείμενο ανολοκλήρωτο με τις νεώτερες δοξασίες του αρχικού και ραγδαία

μεταβαλλόμενου Χριστιανισμού -διαβάστε και εδώ. Έτσι, δεν θα ασχοληθώ με το τι γράφει αυτό από εκεί και πέρα.

Έχουμε λοιπόν τρεις επώνυμες γυναίκες, που κατά την ανατολή του Σαββάτου (που ήταν και ημέρα του Πάσχα των Εβραίων), φθάνουν στον λαξεμένο τάφο και βλέπουν τον λίθο μετακινημένο και έναν λευκοντυμένο νέο καθισμένο δεξιά. Τους λέει λοιπόν, ότι ο Ιησούς ο Ναζαρηνός που είχε σταυρωθεί, σηκώθηκε και δεν είναι εκεί, χωρίς να μας εξηγεί πως σηκώθηκε. Αυτό που τους λέει πάντως, είναι να πάνε στον Πέτρο και τους άλλους μαθητές και να οδηγηθούν στην Γαλιλαία και εκεί θα τους δει, αλλά αυτές φοβήθηκαν και δεν είπαν σε κανένα τίποτα. Το πως το μάθαμε φυσικά είναι ένα άλλο θέμα.

Πάμε τώρα στον **Ματθαίο** που ήταν -υποτίθεται- και μαθητής του Ιησού:

“1 Ὅψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθεν μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. 2 καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισεν τὸν λίθον καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. 3 ἦν δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιῶν. 4 ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγενήθησαν ὡς νεκροί. 5 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναῖξιν, μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς, οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· 6 οὐκ ἔστιν ὧδε, ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν· δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο. 7 καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. 8 καὶ ἀπελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. 9 καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ὑπήντησεν αὐταῖς λέγων, Χαίρετε. αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. 10 τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς, μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κάκεῖ με ὄψονται.” (Κατά Ματθαῖον, 28: 1-10).

Εδώ, έχουμε την ίδια ημέρα και ώρα, αλλά είναι μόνο 2 γυναίκες επισκέπτριες του τάφου (αν θεωρήσουμε ότι η άλλη είναι του Ιακώβου, μας λείπει η Σαλώμη, ίσως ο Ματθαίος αν και μαθητής να την ξέχασε). Εδώ όμως, σε αντίθεση με τον Μάρκο, έχουμε και μεγάλο σεισμό για τον οποίο προφανώς ο Μάρκος και οι άλλοι δεν άκουσαν τίποτα, γιατί θα δούμε παρακάτω, ότι ούτε οι άλλοι μιλάνε για σεισμό. Ο τάφος είναι κλειστός και ένας άγγελος που κατέβηκε από τον ουρανό, μετακίνησε τον βράχο (προφανώς αυτόν που κάλυπτε τον λαξεμένο τάφο) και κάθισε πάνω στον βράχο και όχι μέσα, όπως ο νέος στον Μάρκο. Τους λέει λοιπόν και αυτός, να

πουν στους μαθητές του, ότι ο Ιησούς σηκώθηκε από τους νεκρούς και θα τους δει στην Γαλιλαία. Σε αυτό το εντυπωσιακό σενάριο, οι γυναίκες έφυγαν με φόβο αλλά και χαρά για να τα πουν στους μαθητές, αλλά στον δρόμο συναντούν τον αναστημένο Ιησού και αφού τον προσκύνησαν του κράτησαν τα πόδια. Τέλος, ο Ιησούς τους ξαναλέει αυτά που τους είπε ήδη ο άγγελος, δηλαδή να πάνε στους μαθητές, ένας από τους οποίους υποτίθεται είναι και ο συγγραφέας και να τους ενημερώσουν ότι θα τους δει στην Γαλιλαία.

Το ενδιαφέρον εδώ είναι ότι σε αντίθεση με τον Μάρκο (αλλά και τους άλλους δύο) λίγο νωρίτερα μας ενημερώνει ότι:

“65 ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Ἔχετε κουστωδία· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. 66 οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.” (Κατά Ματθαῖον, 27: 65-66).

Μόνο που, στην συνέχεια του σεναρίου αυτού, η κουστωδία των στρατιωτών είναι εξαφανισμένη. Αλλά ξαναεμφανίζεται μαγικά χωρίς να αλληλεπιδράσει με τις γυναίκες...

“11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. 12 καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιόν τε λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις 13 λέγοντες, Εἶπατε ὅτι Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. 14 καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. 15 οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον [ἡμέρας].”

Τώρα, πως συνέβη να μην δουν οι μεν τους δε, να μην τους απαγορεύσουν οι στρατιώτες να πλησιάσουν, να μην σχολιάσουν οι γυναίκες κάτι από την αντίδραση των στρατιωτών στον σεισμό και το θαυμαστό αυτό συμβάν, είναι ένα θέμα. Άλλο ένα σημαντικό θέμα είναι ότι οι αρχιερείς πίστεψαν τους στρατιώτες και τους επιβράβευσαν αντί να τους τιμωρήσουν, ή να ζητήσουν από τον Πιλάτο την τιμωρία τους, που κάποιοι έκλεψαν το σώμα, όπως θα ήταν το λογικό να πουν, θεωρώντας τα υπόλοιπα δικαιολογίες χρηματισμού ή χαζομάρες. Η δικαιολογία που θα έλεγαν δήθεν στους άλλους, από ποιόν σήμερα ή τότε θα ήταν πιστευτή χωρίς να τιμωρηθούν;

Πάμε τώρα στον **Λουκά**, που στην εισαγωγή του φιλοδοξεί να μας δώσει όλη την

αλήθεια:

“55 Κατακολουθήσασαι δὲ αἱ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθέασαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, 56 ὑποστρέψασαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα. καὶ τὸ μὲν σάββατον ἠσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέως ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. 2 εὔρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, 3 καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὔρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήτεσιν ἀστραπούσαις. 5 ἐμφόβων δὲ γενομένων καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; 6 οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ’ ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, 7 λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. 8 καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, 9 καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. 10 ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. 11 καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. 12 ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός” (Κατὰ Λουκάν, 23: 55 ἕως 24: 12).

Εδώ οι γυναίκες είναι πολλές. Δεν αναφέρεται η Σαλώμη, αλλά κάποια Ιωάννα και άλλες μαζί με αυτές. Στο σενάριο αυτό δεν έχουμε ένα νέο, ή έναν άγγελο όπως στους προηγούμενους, ούτε σεισμό όπως στον Ματθαίο. Ο τάφος ήταν ήδη ανοικτός, όπως στο σενάριο του Μάρκου και μπαίνουν μέσα και ενώ αναρωτιούνται τι έγινε το σώμα του Ιησού. Εμφανίζονται δύο άνδρες με αστραφτερά ενδύματα, που τις ενημερώνουν ότι ο Ιησούς όπως είχε προαναγγείλει, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα και αφού αυτές θυμήθηκαν την σχετική προφητεία, φεύγουν από τον τάφο αλλά δεν συναντούν τον Ιησού όπως μας λέει ο Ματθαίος (που σημειωτέον ήταν και μαθητής), αλλά πάνε στους 11 μαθητές και τους υπόλοιπους για να αναγγείλουν τα συμβάντα, μόνο που αυτά που είπαν, φάνηκαν ανοησίες (σε αντίθεση με την κουστωδία του Μάρκου), και ο Πέτρος πήγε στον τάφο να επιβεβαιώσει, όπου βρήκε μόνο το σάβανο και θαύμασε το γεγονός. Να σημειωθεί ότι εδώ δεν αναφέρονται στρατιώτες.

Πάμε τώρα στον **Ιωάννη** που ήταν επίσης μαθητής:

“1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτὴ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. 2 τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. 3 ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. 4 ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, 5 καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. 6 ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, 7 καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. 8 τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· 9 οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. 10 ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί. 11 Μαρία δὲ εἰστήκει πρὸς τῷ μνημείῳ κλαίουσα ἔξω. 12 ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 13 καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. 14 καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. 15 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. 16 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ραββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. 17 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἅπτου· οὕπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἶπε αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. 18 ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἐώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.” (Κατὰ Ιωάννην, 20: 1-18).

Εδώ δεν έχουμε δυο ή τρεις γυναίκες, αλλά μόνο μία, την Μαρία την Μαγδαληνή που πάει στον τάφο, τον βλέπει ανοικτό αλλά δεν μπαίνει μέσα, ούτε συναντά κανέναν, αλλά πηγαίνει και το λέει σε δύο μαθητές, τον Πέτρο και τον άλλο. Ο “άλλος” αναφέρεται ως “ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς” και θέλει να μας πει ότι είναι ο ίδιος ο συγγραφέας δηλαδή ο Ιωάννης. Αφού και αυτοί είδαν τον τάφο άδειο έφυγαν. Να αγνοήσουμε το γεγονός ότι οι δύο άντρες πήγαν στα σπίτια τους και παράτησαν την Μαρία μόνη στον τάφο να κλαίει. Η Μαρία όμως είχε και συνάντηση με δυο

αγγέλους στα λευκά, αλλά και με τον ίδιο τον Ιησού, που αρχικά νόμισε ότι ήταν ο κηπουρός μέσα στον τάφο. Το ενδιαφέρον εδώ είναι ότι ο Ιησούς δεν θέλησε να τον αγγίξει η Μαρία, με την αιτιολογία ότι δεν ανέβηκε ακόμα στον πατέρα του (σε αντίθεση με τον Ματθαίο που οι δυο γυναίκες του σεναρίου του πιάνουν τα πόδια του Ιησού καθώς τον προσκυνούν). Επίσης δεν υπάρχει καμία εντολή προς τους μαθητές ότι θα τον δουν στην Γαλιλαία, σε αντίθεση με τους Μάρκο και Ματθαίο, ούτε αναφέρονται τα περί στρατιωτικής κουστωδίας.

Αυτά υποτίθεται είναι τα γεγονότα που μας δείχνουν άμεσα ή έμμεσα την Ανάσταση του σταυρωθέντος Ιησού σύμφωνα με τα Ευαγγέλια.

Προς την Ανάληψη.

Αγνοώντας το παραχαραγμένο κείμενο του Μάρκου, προχωράμε στον **Ματθαίο**:

“16 Οί δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, 17 καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν, οἱ δὲ ἐδίστασαν. 18 καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. 19 πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, 20 διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ’ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.” (Κατὰ Ματθαίον, 28: 16-20).

Οι 11 μαθητές περπάτησαν μέχρι ένα βουνό της Γαλιλαίας, στο οποίο τους είχε πει ο Ιησούς και μόλις τον είδαν, άλλοι τον προσκύνησαν και άλλοι δίστασαν. Και ο Ιησούς τους λέει ότι του έχει δοθεί κάθε εξουσία στον ουρανό και την γη (που νωρίτερα δεν είχε;) και τους δίνει εντολή να μαθητεύσουν πάντα τα έθνη, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, αφού τους διδάξουν να τηρούν τις εντολές του και ότι αυτός θα είναι κάθε μέρα μαζί τους μέχρι την συντέλεια του αιώνας. Ο Μάρκος δεν αναφέρει τίποτα άλλο περί Ανάληψης, ή τι έγινε ο Ιησούς μετά και εδώ τελειώνει το Ευαγγέλιο του.

Πάμε στον **Λουκά**:

“13 Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαοῦς. 14 καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· 16 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγινῶναι αὐτόν. 17 εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες

καί ἐστε σκυθρωποί; 18 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; 19 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, 20 ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. 21 ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ... 25 καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῆ καρδία τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! 26 οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; 27 καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. 28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. 29 καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν λέγοντες· Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. 30 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς. 31 αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. 32 καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;" (Κατὰ Λουκάν, 24 :13-31).

Εδώ, σε σχέση με την μία και μοναδική συνάντηση στην Γαλιλαία του Ματθαίου, έχουμε την εμφάνιση σε δύο δευτερεύοντες μαθητές, από τους οποίους ο ένας λέγεται Κλεόπας, όπως κατευθύνονται προς Εμμαούς. Εδώ, μάλλον υπάρχει ένα μικρό πρόβλημα, γιατί η πόλη αυτή είναι σε απόσταση 32 χλμ. από την Ιερουσαλήμ και όχι 12 χλμ. (160 στάδια), αλλά τα προβλήματα γεωγραφίας των Ευαγγελίων, ούτως ή άλλως, δεν είναι λίγα. Το ενδιαφέρον είναι, ότι οι δύο μαθητές συναντούν ένα συνταξιδιώτη, συνομιλούν μαζί του, αναφέρουν τον Ιησού ως προφήτη, τον καλούν στο σπίτι τους και μόνο αφού έκοψε το ψωμί με τα χέρια και τους το έδωσε, κατάλαβαν ότι ήταν ο Ιησούς, ο οποίος όμως ξαφνικά και μαγικά εξαφανίστηκε. Ας δούμε την συνέχεια:

“33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, 34 λέγοντας ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. 35 καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου. 36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. 37 πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμβοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. 38 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τετραραγμένοι

ἔστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουνσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; 39 ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. 40 καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. 41 ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; 42 οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου, 43 καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. 44 εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὦν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. 45 τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, 46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, 47 καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. 48 ὑμεῖς δὲ ἔστε μάρτυρες τούτων. 49 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ’ ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὔ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους.” (Κατὰ Λουκάν, 24: 13-49).

Εδώ, ἔχουμε τὴν ἐπιστροφή των 2 μαθητῶν στὴν Ἱερουσαλήμ γιὰ νὰ πουν τὴν ἐμπειρία τους καὶ τὴν νέα μαγικὴ ἐπανεμφάνιση τοῦ Ἰησοῦ στὴν ομήγυρη ὅλων, με τοὺς οποίους συνέφαγε. Το ενδιαφέρον εἶναι, ὅτι τοὺς φαινόταν σαν πνεῦμα. Τοὺς λέει καὶ ἐδώ τὴν γνωστὴ ἐντολή, νὰ κηρύξουν μετάνοια καὶ ἄφεση ἁμαρτιῶν σὲ ὅλα τὰ ἔθνη, ἀλλὰ τοὺς λέει ἐπιπλέον νὰ ξεκινήσουν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ (στὴν ὁποία ὁ ἴδιος μάλλον ἀτύχησε). Τονίζει ὅτι αὐτοὶ εἶναι οἱ μάρτυρες τοῦ συμβάντος καὶ τοὺς δίνει ἐντολή τοῦ πατέρα του καὶ ἐπιπλέον νὰ καθίσουν στὴν Ἱερουσαλήμ μέχρι νὰ πάρουν δύναμη “ἀπὸ ψηλά”.

Πάμε τέλος στὸν **Ιωάννη**:

“19 Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. 20 καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. 21 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, κάγω πέμπω ὑμᾶς. 22 καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· 23 ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. 24 Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ’ αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. 25 ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων,

καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. 26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. 27 εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. 28 καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. 29 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. 30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· 31 ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.” (Κατὰ Ἰωάννην, 20: 19-31).

Ούτε ἐδῶ δὲν ἔχουμε ἐντολὴ νὰ πάνε στὴν Γαλιλαία, ἀλλὰ τὸ συμβάν γίνεται στὴν Ἱερουσαλήμ, ὅπου ὅλοι οἱ μαθητὲς εἶναι κλεισμένοι μέσα, γιὰτί φοβοῦνται τοὺς Ἰουδαίους καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμφανίζεται μαγικά καὶ ξαναεμφανίζεται σε 8 μέρες, γιὰτί στὴν πρώτη συνάντησιν ἔλειπε ὁ Θωμᾶς. Στὴν δευτέρῃ συνάντησιν ἔχουμε τὸν Ἰησοῦ νὰ προτείνει στὸν ἄπιστο Θωμᾶ νὰ ἀγγίξει τὶς πληγές του γιὰ νὰ πεισθεῖ. Στὸ σημεῖο αὐτὸ καὶ στὸν ἐπίλογο, γίνεται προσπάθεια νὰ μας πει ὅτι πόσο σημαντικό πράγμα εἶναι ἡ πίστις γιὰ αὐτοὺς που θὰ τὰ ἀκούσουν καὶ δὲν θὰ τὰ δουν. Καὶ ἐδῶ δείχνει φυσιολογικά νὰ κλείνει τὸ κείμενο, λέγοντας μας ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔκανε καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα, που τὸ κείμενο δὲν μπορεῖ νὰ περιλάβει. Παρόλα αὐτὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλο ἓνα κεφάλαιο σαν συνέχεια, που μάλλον εἶναι προσθήκη τὸ κεφ. 21, ἀκολουθήστε τὸν σύνδεσμο καὶ διαβάστε τὸ μόνοι σας, ἐδῶ (ἀν καὶ στὸν Λουκά ἔχουμε τὴν ρητὴ ἐντολὴ νὰ παραμείνουν στὴν Ἱερουσαλήμ) ἔχουμε μιὰ τρίτη ἐπανεμφάνισιν τοῦ Ἰησοῦ σύμφωνα με τὸν Ἰωάννη, στὴν λίμνη τῆς Τιβεριάδας, που ἐνῶ οἱ μαθητὲς ψαράδες δὲν ἐπίαναν πάλι (ἀν θυμάστε ἀπὸ τὰ προηγούμενα θαύματα θὰ πρέπει νὰ ἦταν πολὺ καντέμηδες ὡς ψαράδες) κανένα ψάρι, με μαγικὸ τρόπο γέμισε τὸ δίχτυ τοὺς με 153 μεγάλα ψάρια καὶ ταυτόχρονα...ψωμιά. Δὲν μας ἐξήγησε ἀν τὰ ψωμιά τὰ ἔφαγαν μουλιασμένα ἢ ἀν βγήκαν ἀπὸ τὴν λίμνη στεγνά. Ἀκολουθεῖ μιὰ συνομιλία μετὰξὺ Ἰησοῦ Πέτρου καὶ Ἰωάννη καὶ ἐκεῖ κλείνει οριστικά καὶ τὸ πρόσθετο μέρος τοῦ Ἰωάννη, φυσικά καὶ ὁ Ἰωάννης ἀν καὶ μαθητὴς, ἀγνοεῖ τὴν Ἀνάληψιν ὅπως καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ Ματθαῖος.

Ἡ **Ἀνάληψιν** ἀπὸ ὅλα τὰ Ευαγγέλια ἀναφέρεται μόνο στὸν **Λουκά**. Ἀς δούμε πως κλείνει τὸ Ευαγγέλιό του:

“50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ

εὐλόγησεν αὐτούς. 51 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. 52 καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, 53 καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.” (Κατὰ Λουκάν, 24: 49-53).

Να ξανασημειώσω, με το “αυτούς” αναφέρεται τουλάχιστον στους 11 μαθητές άρα και στον Ματθαίο και τον Ιωάννη που την αγνοούν. Εδώ, για πρώτη φορά βλέπουμε την Ανάληψη και πως έγινε. Αφού τους έβγαλε στην Βηθανία και ενώ τους ευλογούσε, άρχισε να αιωρείται (προφανώς) και να ανεβαίνει στον ουρανό.

Έχουμε όμως ένα άλλο κείμενο που μιλάει για την Ανάληψη και είναι οι **Πράξεις**, που ξεκινούν με το θέμα αυτό ακριβώς:

“2 ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος ἁγίου οὐς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· 3 οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, **δι’ ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς** καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. 4 καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· 5 ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. 6 οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, **εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;** 7 εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὐς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, 8 ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ’ ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. 9 καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν **ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν** ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. 10 καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ **ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς** ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, 11 οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ’ ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. 12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ **ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἔλαιῶνος**, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν” (Πράξεις, 1: 2-12).

Εδώ, ας αγνοήσουμε για τώρα την αγωνιώδη ερώτηση των μαθητῶν προφανώς και του συγγραφέα, για την αποκατάσταση της “βασιλείας του Ισραήλ” που κάτι περίεργο μας δείχνει, και ας προσέξουμε ὅτι μας λέει κάτι καινούργιο που δεν δείχνει να συμβαδίζει με τον Λουκά. Η ανάληψη έγινε σε 40 μέρες. Αλλά δεν

έχουμε διακριτές εμφανίσεις όπως στα Ευαγγέλια, επί 40 μέρες τον έβλεπαν συνέχεια. Επίσης σε αντίθεση με του Λουκά (να αγνοήσουμε ότι υποτίθεται τις *Πράξεις* τις έγραψε ο ίδιος ο Λουκάς) μετά την εξαφάνιση του Ιησού στον Ουρανό, έχουμε δυο άνδρες με λευκά ρούχα που λένε ότι με τον τρόπο που έφυγε με τον ίδιο τρόπο θα επανέλθει. Ο τρόπος επίσης είναι διαφορετικός, στον Λουκά ανυψώθηκε μόνος του στον ουρανό, εδώ στις *Πράξεις* τον βοήθησε ένα σύννεφο που τον περιέλαβε και τον ανέβασε στον ουρανό. Οι δύο τόποι, η Βηθανία και το όρος του Ελαιώνος, είναι σαν να λέμε Γλυφάδα και Υμηττός, είναι δηλαδή στις υπώρειες του βουνού αλλά δεν είναι στο βουνό όταν το καλούμε με το όνομά του ή λέμε ότι θα πάμε εκεί.

Ας δούμε πάλι τις διαφορές συνοπτικά:

Κουστωδία στρατιωτών στον τάφο:

Υπήρχε μόνο στον *Ματθαίο*, όλοι οι άλλοι την αγνοούν.

Ο λίθος κυλίστηκε και έγινε σεισμός:

Μόνο στον *Ματθαίο*.

Στον τάφο πηγαίνουν:

Τρεις γυναίκες στον *Μάρκο*.

Δυο γυναίκες στον *Ματθαίο*.

Πολλές στον *Λουκά*.

Μία μόνο στον *Ιωάννη*.

Συναντούν:

Έναν νέο στον *Μάρκο*.

Έναν άγγελο στον *Ματθαίο*.

Δυο άνδρες στον *Λουκά*.

Κανέναν στον *Ιωάννη*.

Μαθητές πάνε στον τάφο μετά από τις γυναίκες:

Κανέναν στον *Μάρκο*.

Μόνο ο Πέτρος στον *Λουκά*.

Ο Πέτρος και ο άλλος (Ιωάννης) στον *Ιωάννη*.

Παίρνουν εντολή από τον Ιησού μέσω των γυναικών:

Να πάνε στην Γαλιλαία όπου θα δουν τον Ιησού στον *Μάρκο* και τον *Ματθαίο*.

Τίποτα στον *Λουκά*.

Ότι θα ανέβει στον πατέρα του στον *Ιωάννη*.

Στην επιστροφή:

Οι γυναίκες συναντούν τον Ιησού μόνο στον *Ματθαίο* και τον πιάνουν.

Η Μαρία βλέπει τον Ιησού στον *Ιωάννη* αφού φύγουν οι μαθητές από τον τάφο και δεν την αφήνει να τον πιάσει.

ο Ιησούς εμφανίζεται:

Μια φορά στον *Ματθαίο*.

Δυο φορές στον *Λουκά*.

Τρεις φορές στον *Ιωάννη*.

Συνέχεια, για 40 μέρες, στις *Πράξεις*.

Οι μαθητές όταν εμφανίζεται ο Ιησούς βρίσκονται:

Στην Γαλιλαία στον *Ματθαίο*.

Στην πορεία προς Εμμαούς και στα Ιεροσόλυμα στον *Λουκά*.

Στα Ιεροσόλυμα 2 φορές και στην λίμνη Τιβεριάδας με τα ψάρια στον *Ιωάννη*.

Στα Ιεροσόλυμα για 40 μέρες στις *Πράξεις*.

Η ανάληψη γίνεται:

Αμέσως μετά την εμφάνιση του Ιησού στα Ιεροσόλυμα, στην Βηθανία στον *Λουκά* με ανύψωση του Ιησού.

Σε 40 μέρες στο όρος του Ελαιώνος στις *Πράξεις* με ανύψωση μέσα σε ένα σύννεφο.

Πέρα από τις αντιφάσεις που είδαμε, στον *Μάρκο* το σενάριο σταματάει με την επιστροφή των γυναικών και δεν αναφέρει τίποτα άλλο στα παλαιότερα αντίγραφα που έχουμε (είπαμε, τα νεώτερα πλαστογραφήθηκαν).

Του *Ματθαίου* μοιάζει σε κάποια σημεία με του *Μάρκου*, αλλά περιλαμβάνει και προσθήκες, η πλέον ενδιαφέρουσα, η κουστωδία που δεν αναφέρεται και σε κανέναν άλλο.

Στον *Λουκά* έχουμε την μοναδική στα Ευαγγέλια αναφορά στην Ανάληψη, που όλοι οι υπόλοιποι αγνοούν (ακόμα και οι δύο μαθητές *Ματθαίος* και *Ιωάννης*). Όλη η αναφορά στον *Λουκά* περιλαμβάνει έναν άλλο Ιησού που εμφανίζεται και εξαφανίζεται ή πετάει μαγικά.

Στον *Ιωάννη* εντύπωση προκαλεί, η άρνηση του Ιησού να τον αγγίξει αμέσως μετά

την Ανάσταση η Μαρία, ενώ μερικές ώρες αργότερα προκαλεί τον Θωμά να αγγίξει τις πληγές του. Είναι θέμα διάκρισης ανδρών και γυναικών, ή κάτι άλλο, όπως η περίεργη δικαιολογία ότι δεν έχει ακόμα ανέβει στον πατέρα του; Δεν θα ήταν ίδιος πριν και μετά;

Η διαφορά στις αφηγήσεις των υποτιθέμενων δύο μαθητών του Ματθαίου και του Ιωάννη είναι ενδεικτική της μυθοπλασίας που περιλαμβάνει τα κείμενα αυτά και κατά πόσον οι συντάκτες τους όποιοι και να ήσαν ήταν τελικά ή όχι θεόπνευστοι.

Υπάρχει βέβαια και η πλαστογραφημένη προσθήκη του *Μάρκου* που δεν την λάβαμε υπόψη μας. Αξίζει όμως να την διαβάσετε και μετά να δείτε στην σχετική σελίδα της ΟΟΔΕ, ότι αν και η Εκκλησία παραδέχεται την παραχάραξη, θεωρεί το κείμενο σωστό και ευαγγελικό! Αν λοιπόν, το τονίζω, αν δεχθούμε την απαίτηση αυτή της Εκκλησίας, τότε η ιστορία αυτή τονίζει τις αντιφάσεις, γιατί εκεί θα διαπιστώσετε ότι η Μαγδαληνή παρ' όλο που νωρίτερα έγραφε ότι δεν είπαν οι γυναίκες τίποτα, πήγε και το είπε στους μαθητές και δεν την πίστεψαν, αμέσως μετά δύο (;) είδαν τον Ιησού στον αγρό το είπαν στους μαθητές και ούτε αυτούς πίστεψαν, αμέσως μετά εμφανίσθηκε ο Ιησούς στους 11 και τους κατηγόρησε ως άπιστους και είπε τα ίδια περίπου που είπε και στον Ματθαίο, η μόνη διάκριση ότι προσθέτει το "*ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται.*" που έχει ενδιαφέρον στο από ποιους θα κατακριθεί ο μη πιστός. Αμέσως μετά γίνεται η Ανάληψη αλλά εδώ μας λέει ότι "*ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ*". Προφανώς θα το είδε πως αλλιώς; Όπως και να έχει, συμφωνεί με τον *Λουκά* ότι η Ανάληψη έγινε την ίδια μέρα και διαφωνεί με τις *Πράξεις* που αναφέρει σαράντα μέρες, μόνο που εδώ δείχνει μάλλον να γίνεται στην Γαλιλαία.

Αλήθεια, ποιό από όλα αυτά τα σενάρια μπορεί να είναι αληθινό; Γιατί το να είναι όλα αληθινά είναι αδύνατο. Το μεγαλύτερο θαύμα, το μεγαλύτερο γεγονός της χριστιανοσύνης, την Ανάσταση του Ιησού, δεν την είδε κανείς ακόμα και στα ίδια τα Ευαγγέλια. Υπάρχουν αντικρουόμενες αναφορές στο ποιες ή πόσες γυναίκες ήταν αυτές που διαπίστωσαν τον άδειο τάφο και εμμέσως από αυτές πληροφορούμαστε το συμβάν. Τα συμβάντα που ακολουθούν είναι επίσης αντικρουόμενα ακόμα και από τους δύο μαθητές Ευαγγελιστές που υποτίθεται ήταν παρόντες στα συμβάντα αυτά. Συμβαίνουν ένας σωρός περίεργα και μη φυσιολογικά συμβάντα, όπως η μόνο στη μία αφήγηση κουστωδία των στρατιωτών, αντί να τιμωρηθεί που δεν έκανε σωστά τη δουλειά της επιβραβεύεται. Αξίζει να αναρωτηθείτε για την αλήθεια των επεισοδίων αυτών ως πραγματικά, ή για μυθικές διηγήσεις του προηγούμενου αιώνα από αυτόν που ίσως

γράφτηκαν.

Το γεγονός ότι δεν υπάρχει αντίστοιχη ιστορική μαρτυρία της εποχής για να επιβεβαιώσει κάτι από τα φανταστικά αυτά γεγονότα, που σύμφωνα με τα Ευαγγέλια είχαν ταραξεί την Ιερουσαλήμ, την Γαλιλαία, αλλά και όλη την περιοχή, ούτε καν ιστορικά στοιχεία της έστω ύπαρξης κάποιου από όλους αυτούς, μας δείχνει το μέγεθος της παραπλάνησης που έχει πάθει ένα μεγάλο μέρος της ανθρωπότητας ακόμα και σήμερα.

Φιλίστωρ